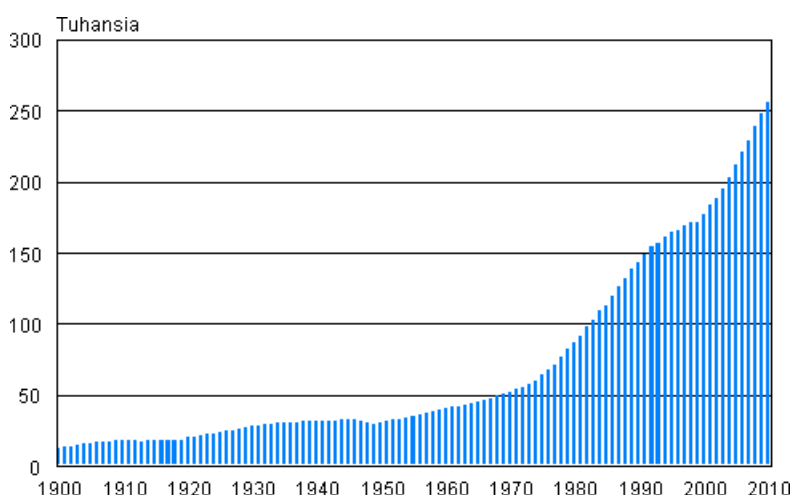

Väestörakenne 2010

80 vuotta täyttäneitä Suomessa jo neljännesmiljoona

Tilastokeskuksen väestörakennetilaston mukaan Suomessa oli vuoden 2010 lopussa 80 vuotta täyttäneitä ja tätä vanhempia henkilöitä 255 912. Määrä on viisinkertaistunut viimeisen 40 vuoden aikana. 80 vuotta täyttäneistä selvä enemmistö on naisia, sillä miehiä oli 81 205 ja naisia 174 707.

80 vuotta täyttäneiden henkilöiden määrä Suomessa vuosina 1900–2010

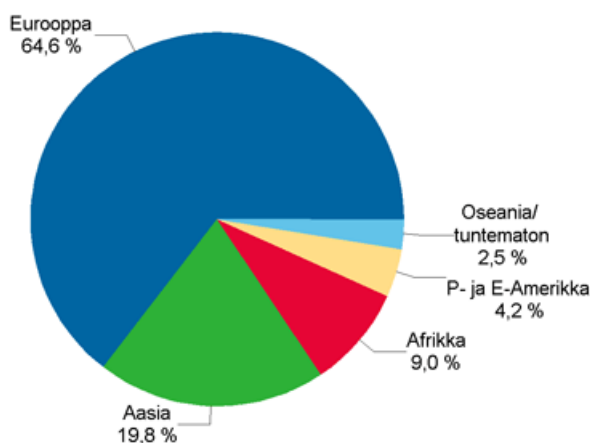
Suomen virallinen väkiluku oli vuoden 2010 lopussa 5 375 276, joista miehiä oli 2 638 416 ja naisia 2 736 860. Maamme väkiluku kasvoi vuoden 2010 aikana 23 849 henkilöllä. Neljäntenä vuotena peräkkäin muuttovoitto ulkomailta oli luonnollista väestönlisäystä suurempi väkilukua kasvattava tekijä.

65 vuotta täyttäneiden määrä lisääntyi vuoden 2010 aikana runsaalla 30 000 henkilöllä, ja heitä oli vuoden 2010 lopussa väestössä 941 041. Suurimman väestössä olevan ikäluokan muodostivat vuonna 1948 syntyneet (82 048 henkilöä). 100 vuotta täyttäneitä oli 622, joista miehiä 93 ja naisia 529.

Ulkomailla syntyneistä henkilöistä joka viides on kotoisin Aasiasta

Suomessa asui vuoden 2010 lopussa 248 135 ulkomailla syntynyttä henkilöä. Ulkomailla syntyneistä enemmistö (65 prosenttia) on syntynyt Euroopassa. Seuraavaksi eniten on Aasiassa syntyneitä (20 prosenttia) ja Afrikassa syntyneitä (9 prosenttia). Ulkomailla syntyneistä henkilöistä 17 prosenttia puhuu äidinkielenään suomea.

Suomessa vuoden 2010 lopussa asuvat ulkomailla syntyneet henkilöt syntymämaanosan mukaan

Väestöstä äidinkieltään suomenkielisiä oli 4 857 903 (90,4 %), ruotsinkielisiä 291 153 (5,4 %) ja saamenkielisiä 1 832 (0,03 %). Muita kuin suomea, ruotsia tai saamea äidinkielenään puhuvia oli 224 388 eli 4,2 prosenttia väestöstä. Suurimmat vieraskielisten ryhmät olivat venäjänkieliset (54 559), vironkieliset (28 493), somalinkieliset (12 985), englanninkieliset (12 855) ja arabiankieliset (10 415).

Suomessa asui vakinaisesti vuoden 2010 lopussa 5 207 322 Suomen kansalaista, joista 97 338 on syntynyt ulkomailla. Ulkomaisten kansalaisia asui Suomessa 167 954 henkilöä eli 3,1 prosenttia väestöstä.

Suomessa asui vuoden 2010 lopussa 54 912 henkilöä, joilla on Suomen kansalaisuuden lisäksi jonkun muun maan kansalaisuus. Suurimmat kaksoiskansalaisuusryhmät ovat Venäjän (15 348), Ruotsin (5 275) ja Yhdysvaltain (3 220) kansalaiset. Tilastoissa nämä henkilöt ovat Suomen kansalaisia.

Väkiluku kasvoi 10 maakunnassa ja 137 kunnassa

Maakuntien määrä väheni yhdellä Itä-Uudenmaan ja Uudenmaan maakuntien yhdistämisen johdosta. Väkiluku kasvoi vuoden 2010 aikana 10 maakunnassa ja pieneni 9 maakunnassa. Määrällisesti eniten väestön määrä lisääntyi Uudenmaan maakunnassa, 14 767 henkilöllä ja Pirkanmaan maakunnassa, 3 487 henkilöllä. Suhteellisesti eniten väestön määrä lisääntyi Ahvenanmaan ja Uudenmaan maakunnissa, 1,0 prosenttia.

Määrällisesti eniten väkiluku pieneni Etelä-Savon maakunnassa, 900 henkilöllä ja Kainuun maakunnassa, 561 henkilöllä. Suhteellisesti eniten väkiluku pieneni Kainuun maakunnassa, 0,7 prosenttia ja Etelä-Savon maakunnassa, 0,6 prosenttia.

Vuoden 2011 alussa astui voimaan kuusi kuntaliitosta, joiden seurauksena kuntien määrä väheni Suomessa kuudella kunnalla. Suomessa on nyt 336 kuntaa. Vuoden 2010 aikana väkiluku kasvoi 137 kunnassa ja väheni 197 kunnassa.

Määrällisesti eniten väkilukuaan kasvattivat Helsinki, 5 199 henkilöllä, Espoo (3 640) ja Oulu, (2 538). Väkiluku väheni määrällisesti eniten Pieksämäellä, 282 henkilöllä, Jämsässä, (258) ja Kauhavalla, (237). Vuoden 2010 aikana Vantaan väkiluku ylitti neljäntenä kuntana 200 000 asukkaan rajan.

Väestöllinen huoltosuhde korkein Etelä–Savossa, alhaisin Uudellamaalla

Väestöllinen huoltosuhde eli alle 15-vuotiaiden ja 65 vuotta täyttäneiden määrä 100 työikäistä kohden, oli vuoden 2010 lopussa 51,6. Alueellisesti tarkasteltuna väestöllinen huoltosuhde oli korkein Etelä-Savon maakunnassa, 59,5 ja Etelä-Pohjanmaan maakunnassa, 58,5.

Väestöllinen huoltosuhde oli alhaisin Uudenmaan maakunnassa, 44,9 ja Pirkanmaan maakunnassa, 51,1. Kunnittain tarkasteltuna väestöllinen huoltosuhde oli korkein Luhangan kunnassa, 91,0, Kivijärvellä, 84,1, ja Multian kunnassa, 80,9 sekä alhaisin Helsingissä, 39,9, Tampereella, 42,4 ja Oulussa, 42,5.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Aluejärjestelyt 1.1.2011.....	5
Liitetaulukko 2. Väestöllinen huoltosuhde maakunnittain 1980–2010.....	5
Liitetaulukko 3. 80 vuotta täyttäneiden ja tätä vanhempien henkilöiden määrä Suomessa 1900–2010.....	6

Kuviot

Liitekuviot

Liitekuvio 1. Suomen väestö 1750–2010.....	7
Liitekuvio 2. Väestö syntymämaan, kansalaisuuden ja äidinkielen mukaan 31.12.2010.....	7
Liitekuvio 3. Suurimmat vieraskieliset ryhmät 2000 ja 2010.....	8
Liitekuvio 4. Ulkomaan kansalaiset sukupuolen mukaan 1980–2010.....	8
Liitekuvio 5. Väkiluvun muutos kunnittain 1980–2010, prosenttia.....	9
Laatuseloste: Väestörakenne 2010.....	10

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Aluejärjestelyt 1.1.2011

Mistä ---> Mihin	Väkiluku		
	Yhteensä	Miehet	Naiset
Artjärvi ---> Orimattila	1 407	708	699
Karttula ---> Kuopio	3 498	1 816	1 682
Kuhmalahti ---> Kangasala	1 040	531	509
Kylmäkoski ---> Akaa	2 606	1 342	1 264
Oravainen ---> Vöyry	2 192	1 136	1 056
Varpaisjärvi ---> Lapinlahti	2 905	1 505	1 400
Lappeenranta ---> Imatra	7	2	5
Masku ---> Naantali	181	93	88
Kaakkois-Pirkanmaan seutukunta ---> Tampereen seutukunta	36 625	18 150	18 475
Porvoon seutukunta ---> Helsingin seutukunta	18 253	9 083	9 170
Pieksämäen seutukunta ---> Savonlinnan seutukunta	3 996	2 010	1 986
Itä-Uudenmaan maakunta ---> Uudenmaan maakunta	94 382	46 593	47 789

Liitetaulukko 2. Väestöllinen huoltosuhde maakunnittain 1980–2010

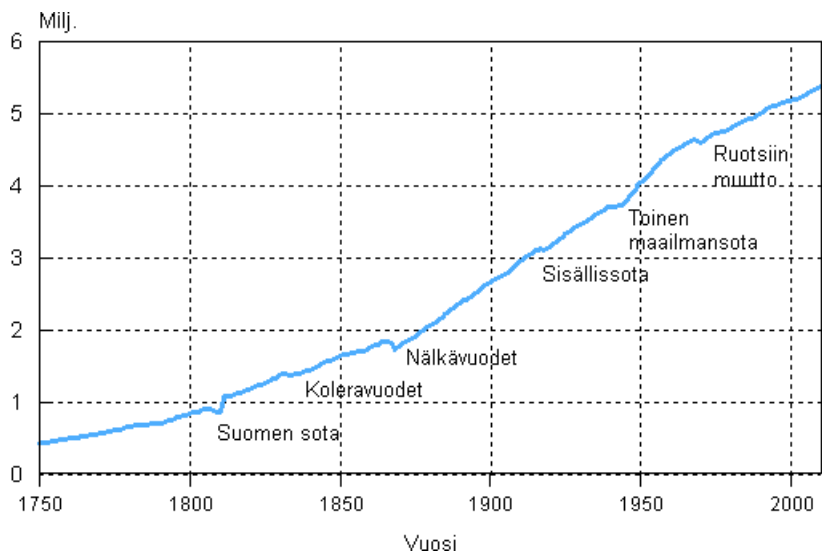
Maakunta	Vuosi			
	1980	1990	2000	2010
KOKO MAA	47,5	48,7	49,4	51,6
Uudenmaan maakunta	44,6	42,6	43,1	44,9
Varsinais-Suomen maakunta	49,5	50,1	50,2	52,2
Satakunnan maakunta	48,5	49,9	52,1	57,3
Kanta-Hämeen maakunta	48,4	51,1	53,9	55,4
Pirkanmaan maakunta	47,4	48,7	49,5	51,1
Päijät-Hämeen maakunta	46,9	47,2	49,5	54,2
Kymenlaakson maakunta	47,1	48,8	52,0	56,0
Etelä-Karjalan maakunta	47,5	48,8	51,8	55,6
Etelä-Savon maakunta	47,5	51,1	54,7	59,5
Pohjois-Savon maakunta	47,7	50,8	52,4	54,1
Pohjois-Karjalan maakunta	46,9	51,7	52,7	53,7
Keski-Suomen maakunta	47,6	50,6	50,8	53,4
Etelä-Pohjanmaan maakunta	51,4	56,7	56,9	58,5
Pohjanmaan maakunta	54,2	56,4	56,1	57,3
Keski-Pohjanmaan maakunta	52,5	55,2	54,0	57,7
Pohjois-Pohjanmaan maakunta	50,4	53,6	51,8	54,2
Kainuun maakunta	45,4	49,4	52,5	56,3
Lapin maakunta	45,1	48,1	50,2	52,5
Ahvenanmaa	55,2	53,3	53,8	53,2

Liitetaulukko 3. 80 vuotta täyttäneiden ja tätä vanhempien henkilöiden määrä Suomessa 1900-2010

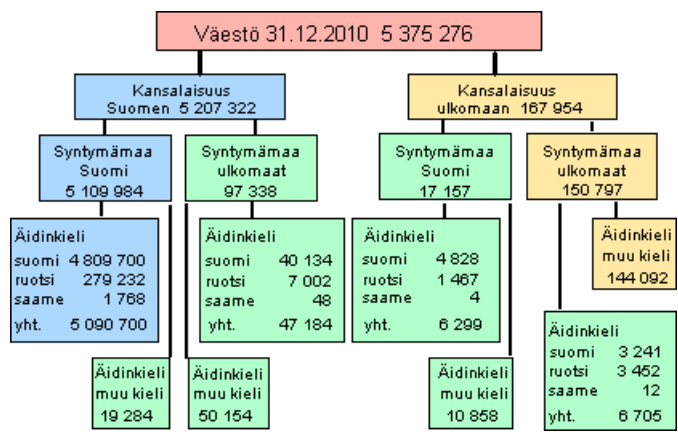
Vuosi	Sukupuoli		
	Yhteensä	Miehiä	Naisia
1900	13 300	4 900	8 400
1910	18 600	7 200	11 400
1920	20 600	7 800	12 800
1930	28 600	11 000	17 600
1940	31 443	11 612	19 831
1950	30 319	9 804	20 515
1960	41 215	13 134	28 081
1970	51 931	15 704	36 227
1980	86 480	24 168	62 312
1990	143 536	39 328	104 208
2000	177 126	48 284	128 842
2010	255 912	81 205	174 707

Liitekuviot

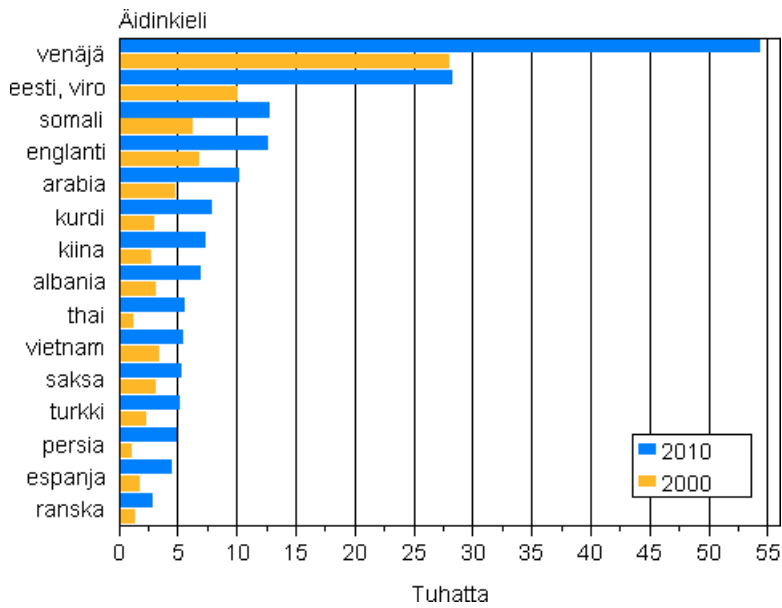
Liitekuvio 1. Suomen väestö 1750–2010

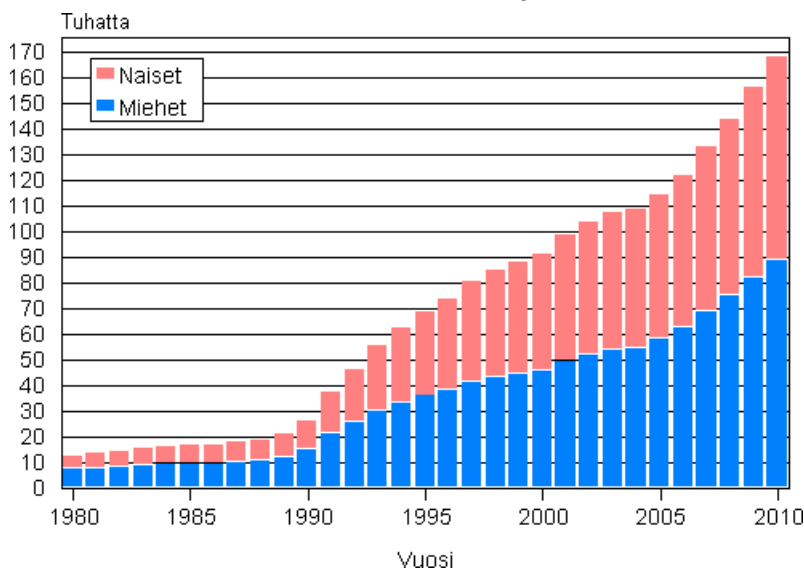
Liitekuvio 2. Väestö syntymämaan, kansalaisuuden ja äidinkielen mukaan 31.12.2010

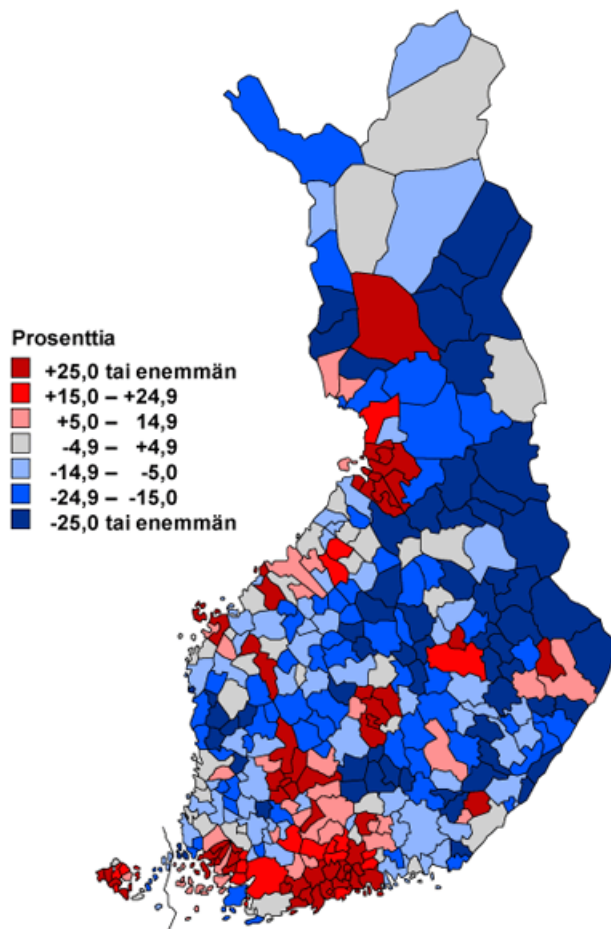
Liitekuvio 3. Suurimmat vieraskieliset ryhmät 2000 ja 2010

Liitekuvio 4. Ulkomaan kansalaiset sukupuolen mukaan 1980–2010

Liitekuvio 5. Väkiluvun muutos kunnittain 1980–2010, prosenttia

Aluejako 1.1.2011 – 336 kuntaa

Laatuseloste: Väestörakenne 2010

1. Tilastotietojen relevanssi

Väestörakennetilasto kuvaa Suomessa vuoden viimeisenä päivänä asunutta väestöä.

Väestörekisterikeskus ja maistraatit pitävät yllä Suomen väestötietojärjestelmää. Suomen viimeinen henkikirjoitus tehtiin 1.1.1989. Sen jälkeen väestötietojärjestelmää on päivitetty muutosilmoituksin. Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittelee laki väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista (21.8.2009/661). Päättyneen vuoden väestönmuutosilmoituksia odotetaan tammikuun viimeiseen päivään asti. Väestörekisterikeskus toimittaa Tilastokeskukselle helmikuun alussa vuodenvaihteen väestön tiedot.

Tilastokeskuksen tehtävänä on laatia yhteiskuntaoloja koskevia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta 24.1.1992/48). Näihin kuuluvat myös väestötilastot. Tilastokeskuksen työjärjestys määrittää Henkilötilastot väestötilastojen tekijäksi (Tilastokeskuksen työjärjestys, TK-00-1469-00).

Käsitteet

Asuinpaikalla tarkoitetaan sen asunnon sijaintia, jossa henkilö oli kirjoilla vuoden viimeisenä päivänä. Nykyinen kotikuntalaki antaa henkilölle mahdollisuuden vapaasti valita vakinaisen asuinpaikkansa. Esim. opiskelijat voivat halutessaan olla kirjoilla opiskelu-paikkakunnallaan. Myös asunnottomat kuuluvat kunnassa vakinaisesti asuvaan väestöön.

Henkilöllä voi vakinaisen asuinpaikan lisäksi olla tilapäinen asuinpaikka asunnossa, jossa hän ilmoituksensa mukaan asuu tilapäisesti vähintään kolme kuukautta. Tilastot tehdään vain vakinaisen asuinpaikan mukaan. Tieto henkilön asuinpaikasta on saatu Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmästä.

Ikä tarkoittaa henkilön ikää kokonaisina vuosina vuoden viimeisenä päivänä. Tieto on saatu Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmästä.

Kansalaisuus on yksilön ja valtion välinen lainsäädännöllinen side, joka määrittää yksilön aseman valtiossa ja jolla määritetään yksilön ja valtion välisiä keskeisiä oikeuksia ja velvollisuuksia (Kansalaisuuslaki, 359/2003). Jos henkilöllä on kahden maan kansalaisuus, joista toinen on Suomen, hän on tilastoissa Suomen kansalaisena. Jos Suomessa asuvalla ulkomaan kansalaisella on useita ulkomaiden kansalaisuuksia, hän on rekisterissä ja tilastoissa sen maan kansalaisena, jonka passilla hän on maahan tullut.

Kansalaisuusluokituksessa käytetään ISO 3166 -standardia.

Keskiikä on vuoden alun ja vuoden lopun väestömäärän aritmeettinen keskiarvo.

Kieli tallennetaan väestötietojärjestelmään samalla kun vanhemmat ilmoittavat syntyneelle lapselle nimen ja uskontokunnan. Kieli säilyy samana, ellei sitä erikseen muuteta. Niille vuoden lopulla syntyneille vauvoille, joille ei tammikuun aikana ole ilmoitettu väestötietojärjestelmään nimeä, kieltä ja uskontoa, viedään vuodenvaihteen tilastoon kieleksi ja uskonnoksi äidin kieli ja uskonto. Seuraavan vuoden tilastossa tieto on täsmäntynyt ilmoituksen saavuttua. Kielitieto voi muuttua kaksikielisten perheiden lapsilla, joille saatetaan merkitä väestötietojärjestelmään kieleksi isän kieli.

Vuoden 2010 Väestötietojärjestelmän luotettavuustutkimuksessa noin 9 100 työikäiseltä henkilöltä kysyttiin, onko heidän väestötietojärjestelmään merkitty äidinkieltensä oikea. Tieto oli oikein 99,6 prosentilla vastanneista.

Väestörekisterikeskus on siirtynyt kielikoodauksessa vuoden 1999 aikana ISO 639 -standardiin. Tilastokeskus on saanut vuodesta 1999 lähtien Väestörekisterikeskukselta kielet valmiiksi koodattuina (ISO 639-1) ja koodaamattomat kielet selväkielisinä. Selväkielisistä kielten nimistä löytyi paljon koodaantuvia kieliä hieman väärin kirjoitettuna tai ruotsinkielellä. Näille kielille on annettu Tilastokeskuksessa koodi. Aikaisempina vuosina Tilastokeskus on koodannut kaikki vieraat kielet selväkielisistä nimistä ja antanut koodin kielelle, jos sillä on Suomessa ollut noin 15 puhujaa.

Siviilisäätyluokitus on seuraava:

- naimaton
- naimisissa
- eronnut
- leski
- rekisteröidyssä parisuhteessa
- eronnut rekisteröidystä parisuhteesta
- leski rekisteröidyn parisuhteen jälkeen

Vuonna 2010 oli väestötietojärjestelmässä 31 500 henkeä ilman tietoa siviilisäädystä. He olivat maahanmuuttajia, joiden siviilisäätystä ei oltu pystytty varmentamaan. Tilastoja varten heistä lapsettomat henkilöt koodattiin naimattomiksi ja jos henkilöllä oli lapsia, hänen puuttuva siviilisäätynsä muutettiin eronneeksi.

Syntymämaa määräytyy sen mukaan, mikä on ollut äidin vakituinen kotimaa lapsen syntymähetkellä. Siten esimerkiksi ennen Viron itsenäistymistä syntyneillä virolaisilla maahanmuuttajilla syntymämaa on Neuvostoliitto. Samoin Suomen luovuttamilla alueilla syntyneiden syntymämaa on Suomi, vaikka alue ei enää kuulu Suomelle. Syntymämaa tulee syntymäajankohdan valtiorakenteen mukaisena. Syntymämaan koodauksessa käytetään ISO 3166 –standardia.

Tilastollinen kuntaryhmitys on Tilastokeskuksessa kehitetty luokitus, joka korvaa kuntien tilastoinnin kaupunkeihin ja muihin kuntiin. Luokitus on ollut käytössä vuodesta 1989 lähtien. Tämä luokitus erottelee kuntia kaupunkimaisuuden ja maaseutumaisuuden mukaan paremmin kuin hallinnollinen jako kaupunkeihin ja muihin kuntiin.

Kuntaryhmityksessä kunnat ryhmitellään taajamaväestön osuuden ja suurimman taajaman väkiluvun perusteella kolmeen luokkaan:

1. Kaupunkimaiset kunnat
2. Taajaan asutut kunnat
3. Maaseutumaiset kunnat

Kaupunkimaisiin kuntiin luetaan ne kunnat, joiden väestöstä vähintään 90 % asuu taajamissa tai suurimman taajaman väkiluku on vähintään 15 000.

Taajaan asuttuja kuntia ovat puolestaan ne kunnat, joiden väestöstä vähintään 60 %, mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on vähintään 4 000, mutta alle 15 000.

Maaseutumaisiin kuntiin kuuluvat ne kunnat, joiden väestöstä alle 60 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 15 000 sekä ne kunnat, joiden väestöstä vähintään 60 %, mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 4 000.

Luokitus on päivitetty vuoden 2005 taajamarajatietojen pohjalta. Luokitus tullaan päivittämään vuoden 2010 tietojen pohjalta syksyn 2011 aikana. Luettelo taajamarajojen perusteella muodostetun kuntaryhmittelyn mukaisista kunnista on Tilastokeskuksen Kunnat ja kuntapohjaiset aluejaot -julkaisussa. Julkaisussa on myös luettelo kunnista, kuntamuodoista ja niissä tapahtuneista muutoksista.

Uskonnollisen yhdyskunnan tieto saadaan Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmästä. Lapselle ilmoitetaan väestötietojärjestelmään nimenannon yhteydessä uskontokunta. Tieto pysyy samana, ellei sitä erikseen ilmoittamalla muuteta.

Uusi Uskonnonvapauslaki (453/2003) astui voimaan 1.8.2003. Uusi laki mahdollisti henkilön kuulumisen useampaan uskonnolliseen yhdyskuntaan samanaikaisesti kolmen vuoden siirtymäajan jälkeen. Siirtymäaika päättyi 1.8.2006, jonka jälkeen uskonnolliset yhdyskunnat päättävät itse, voivatko niiden jäsenet kuulua myös muihin uskonnollisiin yhdyskuntiin. Mikäli henkilö on useamman kuin yhden uskonnollisen yhdyskunnan jäsen, on henkilö Tilastokeskuksen uskonnollisten yhdyskuntien tilastossa mukana sen uskonnollisen yhdyskunnan jäsenmäärässä, johon hän on ensiksi liittynyt. Tällaiset henkilöt puuttuvat sen uskonnollisen yhdyskunnan jäsenmäärästä, johon he ovat liittyneet ollessaan jo jonkin muun uskonnollisen yhdyskunnan jäsen.

Uskontokuntatilastot tehdään vain Patentti- ja rekisterihallituksen rekisteriin merkittyihin uskonnollisiin yhdyskuntiin kuuluvista henkilöistä. Uskonnollisen yhdyskunnan voi Suomessa perustaa vähintään 20 täysi-ikäistä henkilöä (Uskonnonvapauslaki 453/2003).

Niille vuoden lopulla syntyneille vauvoille, joille ei tammikuun aikana ole ilmoitettu väestötietojärjestelmään nimeä, kieltä ja uskontoa, viedään vuodenvaihteen tilastoon uskonnoksi äidin uskonto. Seuraavan vuoden tilastossa tieto on täsmäntynyt ilmoituksen saavuttua.

Ulkomaalaisten osalta uskontokuntatieto ei anna oikeaa kuvaa. Kaikki heidän uskonnolliset yhdyskuntansa eivät ole Patentti- ja rekisterihallituksen rekisterissä eivätkä kaikki uskonnon harjoittajat liity seurakuntiin. Vuoden 2010 lopussa Suomessa asuvista vieraskielisistä henkilöistä 82 prosenttia ei väestötietojärjestelmän mukaan kuulunut mihinkään rekisteröityyn uskonnolliseen yhdyskuntaan.

Uskontokuntatieto on erittäin arkaluonteiseksi määritelty tieto. Maakunnittain voidaan julkistaa vain vähintään 5 ja kunnittain vähintään 10 tapausta sisältäviä uskontokuntia.

Väestöön kuuluvat ne Suomen kansalaiset ja ulkomaalaiset, jotka asuvat vakituisesti Suomessa, vaikka olisivatkin tilapäisesti ulkomailla.

Ulkomaalaisella on kotipaikka Suomessa, jos hänen oleskelunsa on tarkoitettu kestävänsä tai on kestänyt vähintään yhden vuoden. Turvapaikanhakija saa kotipaikan vasta, kun hänen hakemuksensa on hyväksytty.

Suomessa asuvat vieraan valtion lähetystöön, kaupalliseen edustustoon tai lähetetyn konsulin virastoon kuuluvat henkilöt sekä näiden perheenjäsenet ja henkilökohtainen palveluskunta eivät kuulu maassa asuvaan väestöön, elleivät ole Suomen kansalaisia. Sen sijaan Suomen ulkomailla olevien lähetystöjen ja kaupallisten edustustojen suomalainen henkilökunta sekä YK:n rauhanturvajoukoissa palvelevat luetaan maassa asuvaan väestöön.

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Väestöaineisto on kokonaisaineisto. Siinä on väestötietojärjestelmästä poimittu koko Suomen maassa asuva väestö.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Yleisesti ottaen Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmää voidaan pitää henkilöiden suhteen erittäin kattavana. Jotta henkilö saa henkilötunnuksen on hänet kirjattava väestötietojärjestelmään. Eläminen Suomessa ilman henkilötunnusta on käytännöllisesti katsoen mahdotonta. Laillinen työssäkäynti, pankkitilin avaaminen, asioiminen viranomaisten kanssa jne. edellyttää henkilötunnusta. Voidaan olettaa, ettei Suomessa ole merkittäviä määriä esim. yli vuoden kestäviä jaksoja 'pimeää' työtä tekeviä henkilöitä, joille palkka maksetaan käteisellä. Vähintään vuoden mittaiseksi tarkoitettu oleskelu on edellytys Suomen väestöön kirjautumiseen.

Väestötietojärjestelmää on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen vuodesta 1989 pelkästään väestömuutosilmoituksin. Näiden oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus.

Väestörekisterikeskus teettää vuosittain Tilastokeskuksella otantatutkimuksen osoitetietojen oikeellisuudesta. Noin 11 000 hengeltä tiedustellaan, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikea. Vuoden 2010 tutkimuksessa vastanneista 99,0 prosentilla tieto oli oikein. Tutkimuksen kato oli 13,4 prosenttia. Kadon osalta osoitteet pyrittiin tarkistamaan muista lähteistä. Katoon kuuluvista henkilöistä 92,2 prosentilla osoite pystyttiin toteamaan oikeaksi, 4,6 prosentilla vääräksi ja 3,2 prosentilla tietoa ei voitu tarkistaa. Jos oletetaan kaikkien kadossa olleiden tarkistamatta jääneiden tiedot vääräksi, olisi lopullinen oikeiden osoitteiden osuus 98,1 prosenttia.

Kunnittaisiin väestötilastoihin virheelliset osoitteet vaikuttavat vain, jos väärä osoite on toisessa kunnassa kuin oikea osoite. Vääristä osoitteista vain osa on väärässä kunnassa

Kunnallisvaalien yhteydessä ulkomaalaisten äänioikeusilmoitusten palautukset paljastavat yleensä noin 1 000 henkeä, jotka ovat muuttaneet maasta ilmoitusta tekemättä ja ovat siten olleet edelleen tilastoituna

väestöön. Väestörekisterikeskus poistaa heidät väestötietojärjestelmän maassa asuvasta väestöstä ennen seuraavaa vuodenvaihdetta.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Tilastokeskus päivää vuodenvaihteen väestön vuoden viimeiselle päivälle. Aluejakona on vuodesta 1999 lähtien käytetty seuraavan vuoden ensimmäisen päivän aluejakoa. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen jo edellisen vuoden viimeisen päivän tilastoihin. Tieto yhdistyneiden kuntien väkiluvuista ennen yhdistymistä on kuitenkin tarvittaessa saatavilla.

Kunnittaisia ennakkollisia väestötietoja on saatavilla kuukausittain.

http://pxweb2.stat.fi/database/StatFin/vrm/vamuu/vamuu_fi.asp

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Väestön perustiedot on saatavilla sähköisessä muodossa kunnittain tai kuntaa suuremmalla alueella Tilastokeskuksen ilmaisessa väestötietopalvelussa internetissä.

Maksullisessa sähköisessä tietopalvelussa on saatavilla eritellympää tietoa väestöstä mm. kunnan osa-alueittain.

Altika-tietopalvelussa on myös kunnittaisia väestötietoja vuodesta 1975 lähtien.

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Vuoteen 1998 asti vuodenvaihteen kunnittaiset väestötilastot tehtiin vuoden viimeisen päivän aluejaon mukaan. Vuodesta 1999 lähtien on käytetty seuraavan vuoden ensimmäisen päivän aluejakoa. Laskettaessa kunnan väestömäärän muutosta on muutos laskettu yhdistyneiden kuntien kohdalla huomioiden yhdistyvien kuntien aikaisemmat väkiluvut.

Taulukoitaessa väestöllisiä alueellisia aikasarjoja voidaan taulukot tehdä joko kunkin vuoden aluejaon mukaan tai päivittäen aluejakoa takautuvasti viimeisen vuoden tilastoja vastaavaksi. Taulukoissa ilmoitetaan aina mitä aluejaotusta on käytetty.

Väestötietoja on saatavilla vuodesta 1749 lähtien. Vuodesta 1865 lähtien on julkaistu seurakunnittaisia väestömääriä ja vuodesta 1880 kunnittaisia väestömääriä. Papiston kymmenvuotistauluista on saatavilla väestön ikä-, siviilisäätö- ja kielitietoja seurakunnittain vuoteen 1940 asti. Kunnittain nämä tiedot ovat vuodesta 1950 kymmenvuosittain väestölaskentoihin perustuen. Vuosittain kunnittaisia väestön ikätietoja sekä siviilisäätö- ja kielitietoja on saatavissa vuodesta 1970 alkaen.

Sähköisessä muodossa kunnittaisia väestötietoja on saatavilla Altika-tietopalvelussa vuosittain vuodesta 1975 lähtien. Maksuttoman väestötietopalvelun aikasarjat alkavat vuodesta 1865, kunnittain vuodesta 1980.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tilastokeskuksen muissa tilastoissa pohjatietona väestön osalta käytetään väestötilaston aineistoa. Näin ollen Tilastokeskuksen eri tilastot täsmäävät väestötietojen suhteen.

Väestörekisterikeskus julkistaa internet-sivuillaan helmi-maaliskuun vaihteessa asukasluvun vuodenvaihteessa. Luku on sama kuin Tilastokeskuksen vuodenvaihteen tilasto.

Lisäksi Väestörekisterikeskus julkistaa asukasluvut kuukausittain. Luvut poikkeavat Tilastokeskuksen kuukausittaisista ennakkotilastoista. Väestörekisterikeskus julkistaa rekisteritilanteen kuun vaihtuessa. Tilastokeskus odottaa muutosilmoituksia kaksi viikkoa kuun loputtua ennen kuin tekee ennakkotilaston edellisen kuun lopun tilanteesta.

Lisätietoja

Markus Rapo (09) 1734 3238
Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma
vaesto.tilasto@tilastokeskus.fi
www.tilastokeskus.fi
Lähde: Väestörakenne 2010, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute